

Landbrugsminister foreslaar, at for Eftertiden, naar dette Lovforslag, som jeg haaber ophøjes til Lov, bliver det en offentlig Foranstaltning at faa foretaget de nødvendige Syn og at faa nedlagt de eventuelt nødvendige Forbud mod, at man gør en saadan Brug af Søterritoriet, at man beskadiger det bagved liggende Land. Medens det tidligere Regeringsforslag, som blev fremsat i Landstinget i Samlingen 1900—01, havde Bestemmelsen om, at der skulde ansættes en Kystinspektør til at tage Syn over alle Landets Grænser, og at dernæst den egentlige Bedømmelse af disse Forhold skulde foretages af Landvæsenskommissionerne med Appel til Overlandvæsenskommissionen, foreslaar det nu foreliggende Lovforslag, at man gaar bort fra Bestemmelsen om at ansætte en Kystinspektør, men at der i hvert Amt ned sættes en Kommission, der skal optage Syn og dernæst afgive Kendelse i første Instans, hvor man maatte finde det nødvendigt at nedlægge Forbud mod den fri Benyttelse af Forstranden og Kysten. Jeg tror, at med denne Bestemmelse har den højtærede Landbrugsminister truffet det heldigste, som ske kan, idet det nemlig derved bliver muligt, at de mest sagkyndige paa dette Omraade kunne faa Sæde i disse Kommissioner. Efter Forslaget skal Landbrugsministeren vælge det ene Medlem, og de to andre vælges af Amdsraadet; men hvad enten det ligger i Landbrugsministerens eller i vedkommende Amdsraads Haand at vælge Medlemmer af disse Kommissioner, tør vi sikkert gaa ud fra, at det vil blive de mest sagkyndige, som findes, der ville faa Sæde i disse Kommissioner, og derfor tør man ogsaa gaa ud fra, at alle Hensyn ville blive vejede og prøvede paa den mest forsvarlige og samvittighedsfulde Maade. Jeg tror, at det netop er heldigt, at der ned sættes flere Kommissioner, og at man ikke samler det hele paa Enkeltmandshaand over det hele Land; der er nemlig vidt forskellige Hensyn, som gøre sig gældende paa de forskellige Kyster. Overhovedet tror jeg, at efterhaanden som man gennem Lovgivningen griber mere og mere ind i de private Forhold, bliver det nødvendigt ved sine Overvejelser at tage et overvejende Hensyn til, hvad der er tjenligt paa det paagældende Sted. Det vil blive mere og mere nødvendigt. Jeg kunde her indføje en Bemærkning om, at jeg tror, at f. Eks. paa Fiskeriets Omraade maa vi komme til, om vi skulde faa en heldig Løsning, at arbejde der henimod. Jeg er

derfor overbevist om, at den Vej, Forslaget er slaaet ind paa, er den bedste, og at den ogsaa nok vil føre til det forønskede Resultat.

Man har jo gjort mange Erfaringer, og man ved, at ved alle Kyster, som ere jævne, flade, side, der gør Havet som Regel ingen Skade. Ja, man har endogsaa, som det er nævnt fra anden Side her i Dag, gjort den Erfaring, at navnlig ved Indvande, Vige, Bugter, Sunde og slikt sker der ofte Forøgelse af Landet i Stedet for Tab. Den Erfaring har man gjort mange Steder. Anderledes forholder det sig, hvor det er stejle Brinker, Skrænter eller Klinte, der støde umiddelbart ud til Havet. Der kan det ikke være undgaaet ærede Medlemmers Opmærksomhed, at der mange Steder forvoldes betydelig og uoprettelig Skade som Følge af de uheldige og utilfredsstillende Regler i den nuværende Lovgivning angaaende Kystfredning. Ved saadanne Skrænter eller Klinte er der jo ved tidligere Nedstyrtninger ofte ophobet en betydelig Strandbred, bestaaende af større og mindre Sten. Nogle af disse ere i Tidens Løb ved Is og slikt blevne førte længere ud i Havet. Saa længe dette beskyttende Materiale fandtes ved vore Kyster, lede disse ikke nævneværdig Skade. Men i de sidste 20 Aar er rundt omkring dette Materiale, hvor det har været til at faa fat paa, fjernet i meget stort Omfang, i Regelen af de saakaldte Stenfiskere, og man har saa gjort den Erfaring, at efter at man har manglet disse store Sten til at skærme mod Bølgeslaget, og dette er stødt mod Brinkerne og Klinterne med meget stor Kraft, ere disse blevne mere og mere udhulede, og som Følge deraf er der sket betydelige Nedstyrtninger. Man har en Erklæring om disse store Stens Betydning af nuværende Vandbygningsdirektør Otterstrøm; jeg skal ikke trætte med at opløse den, men kun henvise til Folketingstidende for 1898—99, Sp. 371—372, der er denne Erklæring gengivet af forhenværende Landbrugsminister Hage. Vandbygningsdirektøren tillægger netop Fjernelsen af de store Sten, som have ligget nær Kystlinien paa Forstranden, den allerstørste Betydning som beskyttende Middel mod Havets Ødelæggelser paa Kysten.

Medens jeg taler om disse Forhold, kan jeg ikke undlade at berøre de særlige Forhold, som gælde for den Valgkreds, jeg repræsenterer. Ærede Medlemmer vide maaske, at jeg repræsenterer Beboerne paa 4 Øer; hele Kyststrækningen der er mel-